

શોધકોમાં શુ. છ. ?

ભાગ ૨ નો

મુંબઈની શેઠાણી.

લેખક અને પ્રકાશક,

ગોવિંદલાલ હ. જીવનદાસ શાહ.

નિવસી દાગની પોળી, 'અમદાવાદ'

૮૮૫૨

આવૃત્તિ ૧ લી

પૃષ્ઠ ૫૦૦૦

મંજૂર ૧૯૧૮ સંતે ૧૯૨૨

(સર્વ હક સ્વાધિન)

હોમિય 'વસંત' મુદ્રણાલય આં. ભીમનલાલ ઈશરલાલે આપ
એ આના. રાયપુર, —અમદાવાદ

અમારે ત્યાં તૈયાર મળતાં પુસ્તકોની યાદી.

નામ.	કીંમત.	રૂપાલખર્ચ.
ગાદય કાગળાળા (અડધી કીમત)	૦—૪—૦	૦—૧—૦
મનારમા ગાંધીજીનો ઉપદેશ	૦—૧—૦	૦—૦—૬
મુખ્યમંત્રી રોકાણી જા. ૧	૦—૨—૦	૦—૦—૬
મુખ્યમંત્રી રોકાણી જા. ૨	૦—૨—૦	૦—૦—૬

તા. ૬.—આ ચાપડીઓ જનમા તેમજ અમદાવાદ શહેરમાં
જરી કરીને વેચાણ કરે તથા ચાલક માણુમની જરૂર છે પચાસ રૂ.
૧૦ થી ૪૦ સુધી માણુમની લાયકાત પ્રમાણે આપીશું.

મળેલા આ લખેા નીચેના સરનામે—

ગોરખનલાલ હરજીવનલાલ શાહ,

કાચી પેઠા—અમદાવાદ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઇટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૯૦૮૫૨ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ગુજરાતી શૈક્ષણિક

વિષય. ૮૦૮૫૨

ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
શ્રીરામોદીપતિસિંહ સંગ્રહ
૫-૧

મુંબઈની રોઠાણી.

ભાગ ૨ નો.

(રાગ મઝન)

રોઠાણી—સુણોને સ્વામીજી મારા, કરો ના કોથ રજ બહાલા;
કહે છે આપની દારા, બનવો ફર્જ તો પ્યારા.

રોઠ—મચી દુનીઆ માંહી એવું, કરે સ્વામી ઘણું દેવું;
નથી બંધ દેશમાં રહેવું, ખરે તુજ એજ છે કહેવું.

રોઠાણી—સાચી વાતો ખરે સ્વામી, અને કંઈ કંઈક થાએ છે;
એક વાતો ઘણી આવી, દીલારી લીજ થાએ છે.

શેઠ—ભલે દીલ થાય દીલાસી, ભલેને ચાલ્યું તે થાએ,
કરમમાં જે લખ્યું બહાલી, વખત પર તેહ છે થાએ.

શેઠાણી—નથી દોષ હું કહું એમાં, કરમનો કે વિધાત્રાનો;
બીજી ખટપટ ત્યાગીને, પ્રથમ તો ત્યાં તમે બવો.

શેઠ—બધું સમજ્યો ખરે સમજ્યો, પુરેપુરું હવે સમજ્યો;
બધી ખટપટને ત્યાગી, કહે છે ત્યાં પ્રથમ બવો.

શેઠાણી—એમાં તમ શું વધુ બોલો, તમારી તો દીસે ફર્જ;
પછીથી બોલજો બોલો, પ્રથમ તો ત્યાં તમે બવો.

શેઠ—ભડું છું હું હવે અંહીથી, અભાગી શેઠને ત્યાંહી;
ફળે કીસ્મત જો માફે, નગદ લઈ આવું છું આંહી.

શેઠાણી—ઉફારો તો ખરા કહાડો, લઈ પાછા તરત આવો;
પછી મોટર મંગાવો, સાથે બજારમાં ચાલો.

શેઠ—કહેવત છે લેંચ ભાગોળે, વળી છે છાશ છાગોળે;
છતાં પણ ધરની માંહે ધમાધમ જોરથી ચાલો.

શેઠાણી—આવી વાતો કરી મોટી, ચાઓ ના આપ રજ ખોટી;
પહેરી કોટને ટોપી, લઈ બટ બવને સોટી.

શેઠ—મૂંઝે દે વાત તું ગાંડી, લઈ આવું હવે દોડી;
પછી મોટર મંગાવી, જોશી જઈશું કહું પ્યારી.

શેઠાણી—પછી મમ રોકતો વધશે, પાડાશી માન બહુ દેશે;
સગાં બહુ ખુશ તો થાશે, શેઠાણી અન્ય તો કહેશે.

શેઠ—શેઠાણી ના થઈશ ખ્યારી; ગરીબી છે ઘણી સારી;
નથી કંઈ માન દેનારી, ગરીબી છે ઘણી સારી.

લેખક—આવાં વચન સૂણીનારી, રીશાઈ છે પીયર ચાલી;
જુઓને ભાઈ આ નારી, પુરી મુંબઈની મવાલી.

ઘણીને તે લઈ ઉઘડ, લડતી સાથમાં દીનભર.

કંપી ઉઠતાં દીલભર, ખોલોને સાથમાં દુર દુર

ગઈ પીયર છે નારી, સ્થિતી થઈ શેઠની સારી.

પરજુશો નહીં એવી નારી, સ્થિતી દેશેજ ખીગાડી;

સ્થિતી છે શેઠની સુધરી, કાળોતરી છે તહાં આવી.

શેઠાણી સ્વર્ગે, સીધાવી દીધી શેઠજ વીસારી.

પડયો ત્યાં એકલો પોતે, પ્રભુનું નામ લે ચીત્તે;

થયો સુખી બહુ રીતે, કંટાળી નારીથી પોતે.

દિવ્ય રંભા.

ભાગ ૨ ભો.

(રાગ ગઝલ.)

આબુ' મેદાન ગયા મોહાદું, સખીને લાન છે પંદું;
ગોટાળો છે બધો આશુ', પલાયન તુર્ત છે કીધું.

નથી આ બાણતી રંભા, જઈને ત્યાં કર્યા ચાળા
લાવીતી બે સખી પ્યારા, ન ગભરાયો તમે બહાલા.

સૂણી રંભા તણાં વચનો, ઝડપ યુવાન ત્યાં બોલ્યો;
બભરાઉ હું કહે, શેનો, કહો છો શું તમે કો, કો.

ચારે પાસે નજર ફેંકી, રંભા છે તુર્ત ત્યાં બોલી;
ખરે શખીઓ કહું મારી, રીસાઈને ગઈ ચાલી.

રીસાઈને ગઈ ચાલી, કરોના મરકરી મલી;
તમારી બે સખી સારી, બતાવોને તમે પ્યારી.

નથી ઉપાય એ સવામી, કરગરી હું કહું નામી;
પુંકળ સુમ્ત્રી આગળ આવી, થઈ છે મુજની ખામી.

નથી બગડી ગયું હજુએ, લાવીશ હું હાંશથી કાલે.
તમેને હાંશથી જહાલા, મળ તે આપશે કાલે;

આવી રીતની સૂણી વાતો, યુવાન મનમાંજ હરખાતો.
ગજબ તો આ બધો થાતો, મરી શાને નથી જાતો;

કરે છે વાત આવી જ્યાં, ઉભા પોલીસ આવી ત્યાં.
ખન્નને જમ છે કીધાં....કચેરી માંહી છે લીધાં.

પોલીસની સાથ ચાલે છે, વિચારો કંઈ આણે છે.
જવાબજ શું તહાં લેશે, વળી શું શું ખીચું કહેશે;

થોડીવાર ના થઈ પૂરી, કચેરી છે જડપ આવી.
પોલીસે ભેલ વગાડી, ખામર ફાજદ રને અલી;

કેલાકજ ન થયો પૂરો, તહાં ફાજદાર છે આવ્યો.
ભેઈ અમ સામ ખન્નની, પૂછ્યું પોલીસને શું લાવ્યો;

સલામજ ત્યાં કરી પોલીસ, ઉભો છે સામને ભેઈ.
ગોટાળો છે ઘણો ભારી, કહી સખીઓને બોલાવી;

આવી સખીઓ હવે મારી, જુખાની તેમને આલી
સખત મજુરી સાથેની. વરસ બે કેદ છે મારી.

ન હતું લીધું નહતું ખાધું, નહતું કાંઈ દાનમાં. લીધું.
 ફક્ત ચારના માટે, ખુરં છે કામ તો કીધું;
 વરસ બે કેદ છે મારી, વળી મમ ચારની તેલી.
 કરી તે જાતની જવારી, કીધી છે આખર તેલી;

લેખક—માટે ઓ ભાઈને જહેનો, ન તમ શોખને માણો.
 પતીને દેવ સમ ધારી, આજ્ઞાઓ હાંશથી માનો,
 ખરાબી જાતની થાશે, ઉભું રહેવા ન કે દેશે.
 પુઠે સૌ ગાળ તો દેશે, મીઠું ન કાંકરી દેશે;
 સુખી તમ જાતથી થાશે, સુખી કુટુંબને કરશે.
 વળી ડિવટ કહુ પોતે, પ્રભુના ધામમાં જાશે;

વિષયમાં મસ્ત રહેનારી વામા.

ભાગ ૨ નો.

(રાગ ઉકળતા ડોલી જેવો.)

પ્લેટ ફોર્મ ત્યાં સારો સોભે, ઉપર બ્રેચ મુકેલા છે;
ઉભી રહી ત્યાં ચપળા પોતે, ગાડીવાળા ને કહે છે.
બા અલ્યા તું ગાડી લઇને, પણ સામે ઉભો રહેજે;
બલે મોડું થાય આજ અહીં પણ, ના ચિંતા મનમાં કરજે.
આવાં વચનો સૂણી ગાડીવાળો ચપળાનેજ કહે;
બાઈ સાહેબ નો મોડું થશે તો થોડ કહો શું નહીં લડશે.
ગાડીવાળાનાં વચન સાંભળી ચપળા ગુસ્સે બહુજ થઇ;
કેમ અલ્યા તું બડબડ કરતો, બોલી સામે રહ્યો છે અહીં.
માફ કરજો મુજને બાઈ ભૂલ થઈ મારી મોટી;
ગુસ્સો કરશો ના બાઈ મુજપર આપની ખાઈ છું રાટી.

ઠીક હવે પંચાત છોડીને કહું તેટલું સમજ લે;
ફર્જ બળવી આજે સારી ચાહે તે ઇનામજ લે.

અપણાના આ વચન સાંભળી ગાડીવાળા સમજી ગયો;
ગાડીમાંથી નીચે આવી માથું નમાવી ઉભો રહ્યો.

સમી સાંજનો વખત હતો ને સ્ટાન્ડર સાડા સાત થયા;
હાથ તણું ઘડીઆળ નીહાળી અપણા જટ ન્યાં બેંચી ગયાં.

આમ જુવેને આમ જુવે છે અપણાને ના ચેન પડે;
આજુબાજુના ચારે રસ્તાઓ અપણા ત્યાં બેંચીજ જુઓ.

પા કલાક ન થયો પૂરો ત્યાં મોટર ધમધમ કરતી આવી,
પ્લેટ ફોર્મ પર આવી જતામાં છમ છમ કરતી ઉભી રહી;

અંધારું તો હતું ઘણું પણ અપણા સમજી જલદી ગઈ,
શુક મોન્નીંગ સર કંહતી અપણા મોટર પાસે ઉભી જઈ;

કોટ પાટલુનનો ફેસ ચહેલો, માથે હેટજ ધારી છે.

કેમ બહાલી આવ્યાં તો છોને કહોને તળીયત સારી છે;

હા ડીમર લમને જોઈને તળીયત મારી પ્રકુલીત થઈ.

ચીન્ટા હતી જે ઠીલમાં તે પણ હમણાં જલદી ચાલી ગઈ;

આવી રીતે બોલાતી અપણા ખડખડ કરતી હસી પડી.

બહાલાને પાસે બોલાવી ચુંબન જેતી ઉભી રહી;

ઇશ્કી ટાટનો રાફ જુઓ તો સઘળું પોલંમંપોલા છે.
કોટ, પાટલુને હેટ વળી કહું ભાડે તેતો લાગ્યા છે.

પુરા મુવાલી છે મુંબમના ચપળાનેજ ફસાવી છે;
હાથ નાંખી ત્યાં બહાલી ઉપર બેંચ ઉપર જઈ બેસે છે.

ચપળા ત્યાં ચમકારો કરતી વીજળી માફક બોલી ઉઠી;
વાર લગાડો ના રજ બહાલા કહો આપની શી છે મરજી.

આવાં વચન ચપળાનાં સૂણી ઇશ્કીટાટ ત્યાં હરખાયા;
ધીમે રહી બોલી કંઈ બંને સામે રહે છે જ ગયાં.

મોટર ફાઇવર ગાડીવાળો તે બંને તો ત્યાંજ ઉભા;
પણ કહું આ ભાઈ સાંકેત તો પુંઠગ તેઓનીજ ગયા.

આડી અવળી વાતો કરતા સાથે બંને છે ચાલે;
ઠીક મળત પડશે જોવાની નાટક જોવાનું કાલે

આવી રીતના અમે ત્રણે જણ કલાકજ છીએ ચાલ્યાં;
થોડી વારમાં અમે ત્રણે જણ સામેના બંગલેજ ગયાં.

પુંઠગ પુંઠગ ધીમે પગલે હું પણ તેઓની ગાલેયો;
આંખાના હરવાજેથી હું નજર કરી ઉભોજ રહ્યો.

ઇશ્કી ટાટે ઝડપ કરીને કુંચીથી તાળું બોલ્યું;
બંને જણ અંદર સાથે જઈ ખાસજ વાસી છે હીધું.

હું પાણુ પુઠંગ છું તેઓની જઈ આટલે ઉભો છું;
વિચાર કરી મનમાં તેઓના થાક ખાવાનં બેઠો છું.

વાત અહીંની ખાકી રહી પણુ ઘર આગળ શું શુંજ બન્યું;
થોડી વારના મોટે ભાઈ બ્યાનજ હું તેનુંજ કરું.

પરેલ ઉપરથી પન્નાલાલ આવ્યા નોકરને ખુમજ મારી;
કેમ અધ્યા તું બાણે છે કે ક્યાં ગયાં છે તાહરાં બાઈ.

ના સાહેબ હું નથી બાણતો લેવા શાકજ ગયો હતો;
ઘાટી આપણો જે રામો છે બા પાસે બેઠોજ હતો.

ઠીક હવે તું નીચે જઈને રામાને અહીંજ બોલાવ;
વાર લગાડીથ ન ભાઈ મારા જલદી તેને તેડી લાવ.

આમ બોલી પન્નાલાલ ઉઠી સામેનાજ જરૂએ ગયા;
થોડી વારમાં આવી બન્ને સામે ગઠની ઉભા રહ્યા.

આવેલા નોકર નિહાળી શેઠ ગર્જને છે બોલ્યા;
ક્યાં ગયાં છે તાહરાં બાઈ સમાચાર તેં છે બાણ્યા.

શેઠ તણાં આ વચન સાંભળી ગરીબ ઘાટી વદી ઉભો;
બાઈ સાહેબકુ ગયો અળી તો કલાક દોઢજ થઈ ગયો.

કોની સાથે ક્યાં ગયાં છે એ સમજું તું બાણે છે.
ખરી હરીક્ત આજ કહીને મનમાને ઈનામજ લે;

આવી રીતની વાત થાય છે ત્યાં નોકર આવીજ ઉભો.
શેઠ પાનાચંદ અંહી આવે છે નમી સમાચાર તેણે કહ્યો.

અચ્છા આજોરો એ શેઠકુ બાકર નીચેસે તેડી લાવ;
રામાને પણ કહીજ દીધું જલદી ભેંયાંકુ બોલાવ.

અચ્છા શેઠ મેં અળી બાકર ભેંયાકુ જલદી બોલાઉ;
હુકમ હોય જો હુસરા એસા તોળી કરતા મેં આઉ.

નોકર ગએલો થોડી વારમાં પાનાચંદ સાથે આવ્યો;
શેઠ ઉભેલા સામે નિહાળી સલામ કરતો ઉભો રહ્યો.

પાનાચંદ આવેલા દેખી શેઠ નોકરને એવું વહયા;
જા જડપથી હવે તું નીચે સાંભળે છે કે કેમજ અલ્યા.

શેઠ તણાં આ વચન સાંભળી નોકર નીચે જલદી ગયો;
ભેંયાને બોલાવી રામો શેઠની પાસે ઉભો રહ્યો.

કયું ભેંયાજી ગાડી કીધર હં બાકર જલદી જોડી લાવ;
ગાડી વાનકી નહી જરૂર હં તુમ બાને ઇધરજ લાવ.

અચ્છા સાળ મેં લાતા હું એમ કહી ભેંયો ચાલ્યો;
થોડીવારમાં ગાડી લાવી ભેંયો ત્યાં ઉભોજ રહ્યો.

પાનાચંદને સાથ લઈને શેઠ જુઓ અંગણેજ ગયા;
આ જોડાળો નિહાળી ત્યાં સ્તબ્ધ બનીને ઉભા રહ્યા.

થોડીવારમા પોલીસ આવી ઇફફીલાલને કેદ કર્યો;
મેથીપાકનો માલ જમાડી અઢમુઓ તેનેજ કર્યો.

પૈસા આપી પોલીસોને ચપગાને લઇ ઘેર ગયા;
ગોટાળો નિહાળી ભારી જુઓ ગઠજી દુઃખી થયા.

હામીશ ધારી ઇફફીલાલને જેલ મંહી થોચી ચાલ્યો;
ચપગાનો પણ પાઠ અંહીથી જુઓ ભાઈ પુરોજ થયો.

મુંબઈની શેઠાણી એટલે શું ?

(રાગ ગઝલ.)

સ્વામીજી સાંભળો મારી, વડુછું મુંબઈ વાણી;
નથી હવે કામ કરવાની, બની મુંબઈની શેઠાણી.

બળાદ ને ગાયનું મુતર, વળી હું વેણતીતી છાણુ;
નથી હવે એવું કરવાની, બની મુંબઈની શેઠાણી

કરી મહેનત ઘણી ભારી, કુંવેથી લાવતી પાણી,
મતી ત્યાં છેક મુંઝાણી, બની મુંબઈની શેઠાણી.

મળસકે હું ઉઠી વહેલી, કરતીતી કામ સૌ પહેલી;
મૂંઝી ચીન્તા બધી ઠેલી, બની મુંબઈની શેઠાણી.

શિયાળો હોય બહુ ભારી, લાગે ઠંડી નહીં સારી;
હવે શું દાદ કરવાની, બની મુંબઈની શેઠાણી.

વસોઈ સર્વની કરતી, બાતે વાગણ બધાં પોતી;
હવે એ બહોં ન કરવાની, બની મુંબઈની શેઠાણી.

અંપારે કપડાં લઈ જાતી, નદીએ જઈ બધાં ધોતી;
 હવે એવું કંઈ ન કરવાની, બની મુંબઈની શેઠાણી.
 કડાકુટ ત્યાં કરી ભારી, આપું હું લાજ તો કાઢી;
 હવે એ સા દીધું તાળી, બની મુંબઈની શેઠાણી.
 આવી કપડાં જહા સૂકવી, જરા ના વારતો બંધી;
 હવે છું મોજ કરવાની, બની મુંબઈની શેઠાણી.
 ઘોંટા બહુ-સાસુના ખાતી, સહીયર ન પાસ હું જાતી;
 હવે તો છુટ ફરવાની, બની મુંબઈની શેઠાણી.
 એ સર્વ દુઃખને તાળી, પિયુજ સાથમાં લાવી;
 હવે ન બોલો ઘંટ મમતાણી, બની મુંબઈની શેઠાણી.
 મૂકી મારવાડ અંહી આણી, શરમ પર ફેરવી પાંણી;
 ફેશનમાં પૂરી લોભાણી, બની મુંબઈની શેઠાણી.
 જુના એ દેશના ઘરને, પડીતી મોહી હું પૂરી;
 ન જોવું એ ગમે મનથી, બની મુંબઈની શેઠાણી.
 લજળ હું કંઈકની ધરતી, ધુમટડો તાણીને ફરતી;
 નથી હવે એમ વસ્તવાની, બની મુંબઈની શેઠાણી.
 સાસુ નણદી જેઠાણીની, ગાળો હું શાંખતી મનથી;
 હવે ન એક બોલ સુણવાની, બની મુંબઈની શેઠાણી.
 દીયર ને જેઠ કે જીજ્ઞ, મને લાડી વહુ કહેતા;
 ન ગમતું એ બધું મનથી, બની મુંબઈની શેઠાણી

ધરીને લાજ તમ દીલથી, તમારી પાસ રહેતીતી;
 નથી હવે લાજ ધરવાની, બની મુંબઇની શેઠાણી.
 તમારા બોલનાં વચનો, ગણી અમૃત ફરતીતી;
 તે સર્વ માટીમાં નાંખી, બની મુંબઇની શેઠાણી.
 દીવસ બે ત્રણનો ટાઢો, સુકો હું રૈટલો ખાતી;
 નથી હવે એવું ખાવાની, બની મુંબઇની શેઠાણી.
 પાણી છાંણી વળી દરવું, ઉઠી વહેલી તહાં કરતી;
 હવે તો ઠોકરે મારી, બની મુંબઇની શેઠાણી.
 વલોવવા છાશને વહેલી, ઉઠી સાસુ કને જાતી;
 હવે કંપારી છે થાતી, બની મુંબઇની શેઠાણી.
 બજાયાં રાયદુ કે ચટણી, ન સ્વપ્ને હું કદી મોહતી;
 હવે તો એજ ખાવાની, બની મુંબઇની શેઠાણી.
 ચાહ કે કોફીને કોકો, સમજતી એવું હું નહોતી;
 આવી અંહી એ બધું સમજી, બની મુંબઇની શેઠાણી.
 બીસ્કીટ પાંઉ કે રોટી, એને હું તો ન હતી મોહતી;
 હવે સૌ ટેશ કરવાની, બની મુંબઇની શેઠાણી.
 વોયલ કે વળી છાયલ ન એની જાણતી જાતી;
 હવે તો એજ લેવાની, બની મુંબઇની શેઠાણી.
 ગવન ગજાણીને મલકત, પહેરતીતી થઇ ખુશી;
 એ ચીઝે ના ગમે જોવી, બની મુંબઇની શેઠાણી.

માટે એા સ્વામીજી મારી, સૂણી છે વાત તો ભારી;
 ઉધુ ચતું કરી ભારી, બનાવો નેજ શેઠાણી.
 ભલે તમ લીખને માગો, ઇજતને છાપરે નાંખો;
 શુભામીને તમે માગો, બનાવો તેજ શેઠાણી.
 જો પૂરશે કોડ તમ મારા, વળી કહુ મનના મારા;
 નહિ તો હું કહું બહાલા, છુટા છેડા કરું પ્યારા.
 આવી રીતે વઢી વામા, ધણીને મારતી મેણાં
 જુઓ આ રાંડના ચાળા, કરે ઠગવા તણાં બાનાં.

સુન્યના.

અમારે ત્યાંથી મળતી તમામ જાતની ચોપડીઓ
 અમારા બાળ સ્નેહી.

રા. રા. ભગત હશ્વરભાઈ મનોરભાઈ પટેલને
 ત્યાંથી રોકડી કીંમતે ગળશે.

ઠેકાણું

હરીયાપુરમાં નાની હુવેલીની પોળમાં અમઠાવાઠ.
 તા. ૬. જવાળ મંગાવનાર હજીનારે રીપલાઈ કાર્ડ મોકલી
 જવાળ મંગાવવો તે સીવાય જવાળ આપવામાં
 આવશે નહીં.

ટુંક મુદતમાં બહાર પડનારા પુસ્તકોની યાદી.

નામ.	કીંમત.	ટપાલ
મોહીની ચાને દિવાનો મૂર્ખસીંહ	૦-૪-૦	૦-
આનંદ બહાર ચાને મંગીત શાસ્ત્ર	૦-૧૨-૦	૦-
અલૌકિક જાદુ મંત્રહ	૪-૧-૦	૦-
ધરતની સુંદરી અને ઉડાઉ અમથો	૦-૪-૧	૦--
કોલતી દુનીઆ અને બોલતો મન	૦-૧-૪	૦-૦ ૧
સતી કુમુદીની નાટક ગદ્યોદ્ધૃત ત્રીવિંદ્યા	૧-૧૨-૦	૦- ૮--

સુચના.

- (૧) સામટી છોકા ખરીદ કરનારને સારું હર્માન આપવામાં આવશે.
- (૨) ઓછામાં ઓછું પાંચ રૂપીઆનું વા. પા. મોકલી આપવામાં આવશે.
- (૩) ખુલાસો મંગાવનારે રીપલાઈ કાર્ડ લખી જવાબ મંગાવે તેવા જવાબ આપવામાં આવશે નહિ.

ગોરધનદાસ હરજીવનદાસ શાહ.

હાલની પોળ—અમદાવાદ.

